

„Dalijimasis – tai būdas parodyti kam nors, kad jie jums rūpi.“

DALYTIS NESUNKU

Donas Hjunas
(Parenta tikra istorija)

Trakšt, trakšt, trakšt. Endriu nurijo savo spragėsius ir pagriebė dar saują.

Jo vyresnysis brolis, Kalebas, pliumptelėjo ant sofos šalia jo. „Ei, ar pavaišinsi?“

Endriu nenusigręžė nuo televizoriaus. „Ne.“

„Nagi. Juk gali pasidalinti.“

Kalebas siekė dubens, bet Endriu patraukė jį šalin.

„Ne! Jau sakiau tau prieš tai. Nebeklausk!“

„Gera!“, – Kalebas atsistojo ir išėjo iš kambario.

Kitą dieną Endriu nuėjo į virtuvę. Kalebas gaminasi sušį su ryžiais, jūros dumbliais ir konservuota kiauliena.

Endriu ėmė tįsti seilės. „Ar pavaišinsi?“

„Ne“, – pasakė Kalebas.

Tai labai supykė Endriu. Jis nubėgo laiptais žemyn pasakyti tėčiui.

„Kodėl Kalebas toks savanaudis?“, – paklausė jis.

Tėtis suraukė kaktą: „Vakar mačiau, kad nesidalijai su juo spragėsiomis. Kodėl Kalebas turėtų dalytis su tavimi, kai tu nesidalijai su juo?“

„Dėl to, kad jis mano brolis!“ – Pasakė Endriu.

„Tad kodėl tu nesidalijai su juo?“

„Jis taip pat niekada nesidalijo su manimi! Be to, aš pasigaminau sau, o ne jam“, – tarė Endriu. Tačiau pasijuto truputį negerai. Galbūt, nesidalyti buvo šykštu iš jo pusės.

„Ar nežinotai, kad Korėjoje labai svarbu dalytis?“ – paklausė tėtis. Endriu šeima buvo kilusi iš Korėjos. „Dalijimasis – tai būdas parodyti kitam, kad tau jis rūpi. Tad jei nesidaliji, tai tarsi sakytum, jog tau jis nerūpi.“

„Bet Kalebas man tikrai rūpi.“

Endriu pagalvojo, ką darytų Jėzus. Jis prisiminė, kaip Jėzus mylėjo visus, net tuos, kurie buvo Jam

nemalonūs.

„Manau, kad rytoj dalysiuosi su Kalebu ir pažiūrėsiu, kaip seksis“, – pasakė jis tėčiui.

Tėtis nusišypsojo: „Manau, kad tai gera mintis.“

Kai tą vakarą Endriu nuėjo miegoti, jis galvojo apie įvairius malonius dalykus, kuriuos galėtų padaryti Kalebui. Jis nekantravo pradėti dalytis!

Kitą rytą Endriu nubudo ir sulaukė staigmenos. Kalebas pagamino pusryčius tik jam!

„Tėtis kalbėjo su manimi apie dalijimąsi“, – pasakė Kalebas. – Norėčiau elgtis geriau. Tad tai pagaminau tau.“

„Ačiū! – pasakė Endriu. – Ir aš noriu elgtis geriau.“

Vėliau tą dieną broliai žiūrėjo filmą. Endriu leido Kalebui išsirinkti filmą. Tada jis pagamino spragėsius tik Kalebui! Pažvelgė į dubenį. Atrodė, tarsi spragėsiomis sakytų: „VALGYK MUS!“ Tačiau Endriu nepaėmė nei vieno. Padavė dubenį Kalebui ir pasakė: „Visa tai tau. Atsiprašau, kad prieš tai nesidalijau.“

Visą savaitę Endriu dalijosi su Kalebu. Jis leido Kalebui skaityti savo knygas. Leido Kalebui naudotis savo žymekliais. Leido Kalebui žaisti su savo mėgstamiausiais žaislais. Jis net leido Kalebui padaryti papildomą ėjimą, kai jie žaidė žaidimą.

Kuo labiau Endriu dalijosi su Kalebu, tuo labiau Kalebas dalijosi su juo! Netrukus jie ėmė nuolat daryti vienas kitam kažką malonaus. Endriu žinojo, kad Dangiškasis Tėvas padėjo jam dalytis su broliu. Nors ir nebuvo toks tobulas kaip Jėzus, tačiau Endriu kiekvieną dieną stengėsi būti panašesnis į Jį. ●

Ši istorija nutiko JAV.